

UZASADNIENIE

D. K. wniósł przeciwko Zakładowi (...) w G. pozew o przywrócenie do pracy na stanowisku mechanika samochodowego – spawacza na warunkach określonych w umowie o pracę z dnia 01 grudnia 2010r. oraz o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 5847zł. wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty tytułem 3 – miesięcznego wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy (k. 56 akt). Na ostatniej rozprawie powód zmienił żądanie pozwu, wnosząc o zasądzenie wyłącznie odszkodowania w wysokości 3 – miesięcznego wynagrodzenia za pracę z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika. Zdaniem powoda nieprawdziwa była przyczyna podana w oświadczeniu o rozwiązaniu stosunku pracy.

Po ustanowieniu pełnomocnika z urzędu dla powoda, pełnomocnik wniósł o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, podnosząc że uchybienie terminu nastąpiło z powodu ciężkiego schorzenia wymagającego od powoda leczenia onkologicznego. Dopiero ustanowienie powodowi pełnomocnika z urzędu pozwoliło na uzupełnienie braków formalnych pozwu.

W odpowiedzi pełnomocnik pozwanego, wnosząc o oddalenie powództwa, zaprzeczył twierdzeniom zawartym w pozwie. W uzasadnieniu strona pozwana wyjaśniała, że dnia 04 kwietnia 2014r. powód w trakcie świadczenia pracy był badany alkomatem wraz z innymi pracownikami. U niego i jeszcze jednego pracownika wynik wyszedł pozytywny, drugi pracownik przyznał się do spożywania alkoholu dzień wcześniej i poprosił o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron. Powód wyraził zgodę na badanie krwi i w tym celu udał się z dyrektorem i kadrową do szpitala. Tam jednak oddalił się spod laboratorium, dyrektor i kadrowa znaleźli powoda na (...), gdzie powód przeszedł szereg procedur zmierzających do wyeliminowania z jego organizmu alkoholu. Dopiero o godz. 11.50 Policja poddała powoda badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – wynik był zerowy. Zdaniem pełnomocnika pozwanego odmowa poddania się przez pracownika badaniu na zawartość alkoholu polegająca na ucieczce przed badaniem stanowi samodzielną przesłankę do zastosowania trybu z art. 52kp.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

D. K. był zatrudniony jako mechanik samochodowy – spawacz w Zakładzie (...) w G. od dnia 21 maja 2007r. ostatnio na umowę na czas nieokreślony. Powód zaczynał pracę zawsze o godz. 7.00 i a kończył o godz. 15.00.

Dowód: akta osobowe

Umowy o pracę k. 3,4,5

Świadcstwo pracy k. 6-8

Dnia 04 kwietnia 2014r. powód stawiał się do pracy przed godziną 7.00 na teren oczyszczalni (jeden z zakładów pozwanego). Zwrócił się do brygadzysty S. B. z wnioskiem ustnym o jeden dzień urlopu na żądanie na dzień 04.04.2014r., jednakże po rozmowie z przełożonym powód zmienił zdanie i uznał, że nie będzie wnioskował o urlop na żądanie na cały dzień tylko w ciągu zwolni się z pracy na kilka godzin celem udania się z dzieckiem i żoną do lekarza.

Dowód: częściowo zeznanie powoda k. 152-153

Około godz. 7.30 na terenie oczyszczalni pojawił się dyrektor A. D. (1) wraz z pracownikiem kadr J. Ż. (1), przy pomocy alkomatu sprawdzili trzeźwość wszystkich pracowników oczyszczalni. Po badaniu każdego pracownika, alkomat był resetowany. Badanie powoda wykazało, że w organizmie powoda był alkohol (zapaliła się czerwona lampka w urządzeniu). Podobnie wyszło badanie innego pracownika M. M. (1). Aby wykluczyć pomyłkę w pracy urządzenia, po jego każdorazowym zresetowaniu, badaniu poddano S. B. i dyrektora A. D. (1) - ich wyniki były negatywne. Ponownie więc poddano badaniu tym urządzeniem powoda i M. M. (1) - ponownie wyniki były pozytywne. J. Ż. (1) poinformowała powoda, że w takiej sytuacji powinien udowodnić, że nie był pod wpływem alkoholu i że

trzeba jechać w tym celu do laboratorium. W odpowiedzi usłyszała od powoda , że dzień wcześniej spożywał alkohol. Powód zwlekał z decyzją czy podać się badaniu z krwi.

Dowód: zeznanie A. D. (1) k. 148,149

Zeznanie J. Ż. (1) k. 151,152

Gdy D. K. wyraził zgodę na badanie krwi pod kątem trzeźwości, dyrektor z pracownikiem kadr J. Ż. (1) , powodem i M. M. (1) udali się do siedziby firmy przy ul (...), gdzie mieścił się dział kadr. Tam M. M. (1) przyznał się do spożywania alkoholu w dniu poprzedzającym , poprosił o rozwiązanie umowy o pracę z porozumieniem stron , na co pracodawca przystał. Powód wyraził zgodę na badanie krwi pod kątem obecności w organizmie alkoholu i w tym celu on, dyrektor A. D. (1) , pracownikiem kadr M. G. (1) udali się do laboratorium przy szpitalu w G.. Podczas drogi powód rozmawiał przez telefon ze Z. K. - członkiem swojej rodziny zatrudnionym jako ratownik medyczny na (...) w G.. Jemu to uskarżał się , że „ wpadł , że umoczył , żeby mu pomógł wyjść z tej sytuacji .”

Dowód: zeznanie A. D. (1) k. 148,149

Około godz. 8.30 dyrektor wraz z powodem czekali przed laboratorium , zaś M. G. (1) oddaliła się celem uiszczenia opłaty . W pewnej chwili powód oddalił się z miejsca, udał się na Szpitalny Oddział Ratunkowy. W tym czasie powód zmienił zdanie – już nie chciał się poddać badaniu na zawartość alkoholu.

Dowód: częściowe zeznanie D. K. k.152,153

Zeznanie A. D. (1) k.148-149

Zeznanie M. G. (1) k. 149-150

Zeznanie J. Ż. k. 151,152

M. G. (1) i dyrektor A. D. (1) szukali powoda , który nie poinformował pracodawcy , gdzie się udał . M. G. (1) zadzwoniła do J. Ż. (1) , informując o zaginięciu powoda , ta skontaktowała się telefonicznie z powodem i ten poinformował ją , że przebywał na (...) . J. Ż. (1) przekazała informację dyrektorowi. A. D. (1) i M. G. (1) udali się na Szpitalny Oddział Ratunkowy , personel szpitalny nie wyraził zgody na ich kontakt z powodem. Na tym oddziale powód przeszedł szereg procedur medycznych w tym podano mu glukozę dożylnie , podano mu dożylnie elektrolity.

Dowód: karta informacyjna k. 96

A. D. (1) wobec postawy personelu medycznego zażądał spotkania z ordynatorem , ten zasugerował wezwanie patrolu Policji , co dyrektor uczynił. Około godz. 11.50 Policja przeprowadził badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – wynik było 0,00.

Dowód: zeznanie A. D. (1) k. 148,149

Protokół badania k. 9, 92,93

Tego dnia około godz. 13.00 pojawił się w dziale kadr pozwanego powód z kolegą , tam złożył zwolnienie lekarskie , przedłożył kartę informacyjną i oświadczył pracownikom kadr , że dnia 04 kwietnia 2014r. był trzeźwy w pracy. Pracownik kadr wręczył powodowi oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika , gdzie jako powód podano : stawienie się do pracy w stanie po spożyciu alkoholu w dniu 04.04.2014r. Oświadczenie zawierało prawidłowe pouczenie o terminie i sposobie odwołania się do Sądu Pracy. Powód, po zapoznaniu się z jego treścią , odmówił przyjęcia tego oświadczenia .

Dowód: oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy k. 94

Zeznanie M. G. (1) k. 149-150

Zeznanie M. G. (1) k. 149-150

Niespornym w sprawie było , że powód od końca kwietnia 2014r.przechoził leczenie onkologiczne.

Odszkodowanie z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy wynosiło 6904zł / niesporne/

Sąd zważył, co następuje:

Pełnomocnik , uzupełniając braki formalne pozwu , złożył jednocześnie wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania . Termin 14- dniowy do złożenia odwołania od rozwiązania stosunku pracy ma charakter zawity , co oznacza , że nie zachowanie powyższego terminu oznacza utratę prawa dochodzenia roszczeń przed Sądem . Art. 265 kp dopuszcza możliwość przywrócenia tego terminu . W myśl tego przepisu -jeżeli pracownik nie dokonał - bez swojej winy - w terminie czynności, o których mowa w art. 97 § 2¹ i w art. 264, sąd pracy na jego wniosek postanowi przywrócenie uchybionego terminu. Warunkiem jest ustalenie , że pracownik nie dochował terminu bez swojej winy. Brak winy należy oceniać w płaszczyźnie subiektywnej oceny stanu rzeczy przez pracownika w kontekście uwzględnienia obiektywnego miernika staranności., którą można wymagać od osoby należycie dbającej o swoje interesy. Za przywróceniem terminu zawitego może przemawiać brak pouczenia o terminie wniesienia odwołania czy okoliczność podejmowania przez pracownika prób polubownego załatwienia sporu między pracownikiem a pracodawcą (wyrok SN z dnia 13.05.1994r. I PRN 21/94 , OSNAPiUS 1995, nr 5, poz. 85) .W niniejszej sprawie powód , wnosząc pozew miał już poważne problemy zdrowotne typu onkologicznego i przechodził niezwykle ciężkie procedury medyczne . Dopiero ustanowienie mu pełnomocnika z urzędu pozwoliło powodowi na uzupełnienie braków formalnych pozwu i w tej sytuacji Sąd przyjęła za zasadne przywrócenie terminu do wniesienia odwołania.

Pracodawca dokonał rozwiązania stosunku pracy w trybie art. 52 kp. Art. 30 kp określa warunki formalne , jakim powinno odpowiadać takie . W myśl § 2 i3 oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy powinno nastąpić na piśmie oraz powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca rozwiązanie umowy. Tym wymogom w niniejszej sprawie odpowiadało oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Pracodawca zarzucił powodowi stawienie się do pracy w stanie po spożyciu alkoholu w dniu 04.04.2014r. Obowiązek zachowania trzeźwości na stanowisku pracy należy do podstawowych obowiązków pracownika , zaś każde jego złamanie należy niewątpliwie kwalifikować jako ciężkie naruszenie obowiązku pracowniczego , co z kolei daje możliwość zastosowania przez pracodawcę z rozwiązania określonego art. 52kp.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o spójne , wzajemnie się uzupełniające zeznania A. D. (1) , M. G. (2) , J. Ż. (1) , S. B..

Poza sporem pozostaje fakt , że krytycznego dnia pracownicy oczyszczalni byli poddani badaniu pod kątem trzeźwości za pomocą alkometru. Alkomet ten przed każdorazowym użyciem był resetowany, pokazywał tylko dwa alternatywne wyniki : włączenie się czerwonej lampki oznaczało , że w organizmie badanego znajdował się alkohol , włączenie się zielone lampki – badany jest osobą trzeźwą. Tak przeprowadzone badania wykryły u dwóch pracowników alkohol w organizmie : był to powód i jego kolega M. M. (1). Celem wyeliminowania ewentualnego błędu w badaniach, badaniu zostali poddani dyrektor A. D. (1) oraz S. B. . Gdy ich wyniki były negatywne , ponownie badaniu poddani zostali powód i M. M. (1). Wyniki okazały się być ponownie pozytywne. Wyniki tych badań zdaniem Sądu były miarodajne do rzeczywistości : M. M. (1) przyznał się do spożywania alkoholu dzień przed zdarzeniem i wnioskował o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron , powód także w rozmowie z J. Ż. (1) przyznał się do spożywania alkoholu w dniu 03.04.2014r. Jako że wyniki badania przeprowadzonego przez pracodawcę były niekorzystne dla powoda , powód miał prawo - poprzez badanie krwi -do obalenia twierdzeń pracodawcy i wykazania stanu trzeźwości, co zresztą zaproponował mu pracodawca . Podobną regulację zawiera art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230 ze zm.), który stanowi, że na żądanie pracownika pracodawca obowiązany jest zapewnić przeprowadzenie badania stanu trzeźwości pracownika.

D. K. , wahając się , zdecydował się poddać tym badaniom . W trakcie jazdy jednakże szukał pomocy w rozwiązaniu problemu u swojego wujka Z. K. – ratownika medycznego na (...) w G.. Podstawą ustalenia tej okoliczności były zeznania A. D. (1) , który podczas jazdy słyszał przebieg rozmowy powoda ze Z. K. . O rozmowie telefonicznej powoda w pojeździe zeznawała M. G. (1) , jednakże z uwagi na zaangażowanie w rozmowę z kierowcą , nie powzięła wiedzy o czym i z kim powód rozmawiał przez telefon .

Z zeznań A. D. (2) wynikało , że powód prosił osobę o imieniu Z. o pomoc , informował ta osobę , „ że wpadł , że umoczył , żeby mu pomógł wyjść z tej sytuacji .”

Rozwiązaniem okazało się oddalenie się (samowolne) spod laboratorium , gdzie oczekiwał wraz z dyrektorem na pobranie krwi do badań i udanie się na oddział ratunkowy . Tam poddano powoda szeregom procedur medycznych , niektóre z nich jak podanie glukozy dożylnie czy elektrolitów pozwoliły wyeliminować z organizmu etanol. Skutek był taki , że o godzinie 11.50 badania przeprowadzone przez Policję na żądanie pracodawcy nie wykazały alkoholu. Zgodnie z przyjętym orzecznictwem Sadu Najwyższego inicjatywa co do wykonania badania stanu trzeźwości należy do pracownika , któremu pracodawca zarzucił naruszenie obowiązku trzeźwości (wyrok z dnia 26.08.1999r. , (...) 241/99) . Zatem to na powodowie ciążył obowiązek wykazania pracodawcy , że pomimo wyniku alkometru , stawiał się do pracy w stanie trzeźwym. Temu obowiązkowi powód nie sprostał .

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał w sposób nie budzący wątpliwości zasadność i prawdziwość przyczyny rozwiązania stosunku pracy . Powód wiedział , jaki zarzut mu stawia pracodawca , miał możliwość poddania się badaniom w laboratorium czy też zlecenia na (...) przeprowadzenia tych badań a jednak nie zlecił tych badań , bo jak określił na rozprawie „ jak czekaliśmy przed laboratorium ja zmieniłem zdanie i nie chciałem się badać na zawartość alkoholu ... po prostu nie chciałem i koniec „ k. 153. Wypowiedź powoda , badania alkometrem , zeznania J. Ż. (1) i innych świadków - pracowników pozwanego implikowała przyjęciem , że zasadną i prawdziwą była przyczyna rozwiązania stosunku pracy

Sąd nie neguje , że tego dnia powód mógł mieć problemy zdrowotne , ale ta okoliczność pozostaje bez znaczenia dla niniejszej sprawy . W trakcie przesłuchania powód podnosił , że tego dnia zażył krople żołądkowe . Tej okoliczności nie podnosił w piśmie z dnia 07.04.2014r. , gdzie ogólnikowo pisał o lekach , syropach , tabletkach . Pisał też o wymiotach , bieguncie a przecież te czynności fizjologiczne skutecznie usuwają wszelką zawartość żołądka w tym też leki.

Świadkowie M. M. (2) i T. P. nic nie wnieśli istotnego do sprawy .

Oдноśnie kosztów sądowych – powód był zwolniony od kosztów sądowych z mocy art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych /DZ.U.nr 90, poz.594/ . Art. 97 tej ustawy stanowi , że wydatki obciążające pracownika ponosi tymczasowo Skarb Państwa. W orzeczeniu kończącym postępowanie Sąd , na zasadzie art. 113 ustawy rozstrzyga o tych wydatkach , z tym że obciążenie pracownika nimi może nastąpić w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Z uwagi na treść rozstrzygnięcia koszty sądowe poniósł Skarb Państwa. Pozwanego reprezentował radca prawny , zatem podstawą prawną rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 wyroku był par 11 ust. 1 pkt1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu / Dz. U. nr 63, , poz. 1349 ze zm.).

Pełnomocnikowi z urzędu wyroku w punkcie 3 Sąd przyznał wynagrodzenie na podstawie § 2 pkt 3 , §19 i20 w zw. § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

W. K.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron
3. akta za 14 dni albo z apelacją

dnia 10 grudnia 2015r. sędzia